

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1508. usque ad annum 1513

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118456

§. 6. Ciamontii Marescalli obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66433](#)

vium procellæ, ac potissimum invicta for-
titudo Marci Antonii Columnæ, qui cum Sæcul. XVI.
A.C. 1511.
præsidiario Pontificis milite urbem tue-
batur, cunctosque hostium impetus stre-
Marian. lib.
30. n. 10.
nue eludebat.

§. V.

*Mutina Cæsari a Papa velut Imperii
feudum restituta.*

Præterea Rex Catholicus, Gallis om-
nem occupandæ urbis spem præreptu-
rus, consilium in astu, atque stratagema-
te quæsivit, Papam compellens, ut Mu-
tinam, eoquod Imperio jure fiduciario ob-
noxia esset, Maximiliano redderet. Er-
go jussu Pontificis Marcus Antonius Co-
lumna urbem Vitfrustro Cæsarei exerci-
tus in Longobardia Præfecto restituit,
Ciamontius autem, quamprimum Cæsa-
ris vexilla muris infixæ conspexerat, ur-
bem aggredi cessabat.

§. VI.

Ciamontii Marescalli obitus.

Mutina Cæsari reddita, paucis post Claud. Seyf.
diebus Ciamontius Corregii morbo sel vit. Lud.
corripitur, cumque frustratæ Bononien-
sis expeditionis tædio afficeretur, atque XII.
Marian.
acerbiores Gallorum ejus imprudentiam n. II.
incusantium cavillationes segerrime fer-

N 4 ret,

Sæcul. XVI. ret, tam ardenti febri opprimitur, ut de-
A.C. 1511. cima quinta ægritudinis die, undecima

Hist. du Chev. autem mensis Februarii Anno Domini
Bayard. c. millesimo quingentesimo undecimo vivis
 47. eruptus effet, quamvis non nisi trigesimum
 octavum ætatis suæ annum expleisset.
 Corpus ejus Ambasiam delatum in Tem-
 plo Franciscanorum sepultum fuit. Obi-
 tu suo plures, eæque amplissimæ vaca-
 bant dignitates: erat enim Calvimontii,
 Sagonæ, Meillani &c. Toparcha, Re-
 gii Ordinis Eques, ac demum supremus
 Magister, Franciæ Marescallus & Archi-
 thalassus, Lutetiæ Parisiorum, Medio-
 lanensis Ducatus, statusque Genuensis,
 necnon Normannæ Provinciæ Guberna-
 tor, denique supremus in Longobardia
 Regis Vicarius. Diversorum diversum est
 de hoc Viro judicium, quippe Historico-
 rum non pauci illum in variis occasio-
 bus exigua usum fuisse prudentia insimu-
 lant, & si quid nominis sibi compara-
 set, id non propriæ fortitudinis suffra-
 gio, sed duntaxat Ambasiani Cardinalis
 Patrui sui favore sibi conciliasse pronun-
 ciant: alii tamen Ciamontium comen-
 dant tanquam Belliducem dignitatibus,
 quibus a Ludovico XII. auctus fuisset,
 minime indignum, bello ac pace sum-
 mum, magnisquerebus gerendis maxime
 idoneum. Uxorem habuit Joannam Ma-
 letam de Gravilla Marcussis Dominam,
 ex

ex qua Georgium de Ambasie Calvimon- Secul. XVI.
tii Toparcham suscepit, qui cælebs æta- A. C. 1511.
tis suæ anno vigesimo secundo, Christi
millesimo quingentesimo vigesimo quarto
mense Februario in prælio Papiensi occu-
buit.

§. VII.

Trivultius in exercitus Imperio subrogatus.

Ciamontio fatis functo, Trivultius in-
ter Marescallos senii prærogativa pri-
mus, Gallici exercitus imperium susce-
pit, donec alias a Rege præficeretur.
Tum unica Trivultium sollicitudo oc-
cupabat, ne ipsius exercitus dispergere-
tur, cetera quamvis summo Pontifici pro-
pensus non esset, ejus tamen indignatio-
nem, cum natione Italus esset, pro-
vocare minime audebat.

§. VIII.

Pontificii, ac Veneti Bastiæ a Tri- vultio cæsi.

Nihilominus exercitus sui partem, quam
Ferrariæ Dux, cum novam quam-
dam expeditionem moliretur, sibi mitti
petierat, recusare haud poterat. Nec
huic Ducis consilio optatus deerat succes-
sus; Julius enim milites suos emittebat,
ut Bastiam cingerent, quæ est urbs exi-